

Књига пророка Данила — Број тридесет и један

Америчко упозорење: значај Даниловог тумачења за данашње време

Jeff Pippenger

2023-12-26

Натпис на зиду, и Данилово тумачење Валтасару, представља коначну објаву суда против и отпадничког републиканског рога и отпадничког протестантског рога Сједињених Држава. Почетна историја и очева оснивача Сједињених Држава и пионира адвентизма јасно је забележена, али су поуке и опомене које се у њој налазе биле одбачене током „четири поколења“. Валтасар савршено представља ову истину.

Није неопходно одредити тачан временски период да би се утврдило шта представља један нараштај, јер Реч Божја никада не изневерава, и она јасно говори да у четвртом нараштају Бог закључује књиге над народима који су се побунили против Његове откривене воље.

И Бог изговори све ове речи, говорећи: Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље египатске, из дома ропства. Немој имати других богова осим мене. Не гради себи лика резана, нити каква обличја од онога што је горе на небу, или доле на земљи, или у води под земљом; немој им се клањати нити им служити; јер сам ја, Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који походим безакоње отаца на деци до трећег и четвртог колена оних који ме мрзе; а чиним милост хиљадама оних који ме љубе и држе моје заповести. Излазак 20:1.

У последњем нараштају, а стога и пророчком „четвртом нараштају“ древног Израела, и Јован Крститељ и Христос означили су тај нараштај као нараштај змијиног рода.

Породе аспидина, како можете ви, будући зли, говорити добро? Јер уста говоре од сувишка срца. Дobar човек из добре ризнице срца износи добро; а зао човек из зле ризнице износи зло. Али вам кажем да ће за сваку празну реч коју људи изговоре дати одговор у дан суда. Јер ћеш се својим речима оправдати, и својим речима ћеш се осудити. Матеј 12:34–37.

У последњем нараштају звери земаљске, она говори као аждаја (гуја). Од 1863. па све до недељног закона, републикански рог се удаљавао од Устава Сједињених Држава. Благослови које је Бог излио на народ одвратили су срца грађана и вођа од њихове одговорности да штите начела која су произвела богатство и изобиље у којима су дошли да уживају, и они су заборавили побуду која је усмеравала очеве осниваче при састављању светог документа који је произвео богатство и изобиље што су потом допустили да их заведу. Не само да су заборавили сврху светог документа, него су такође заборавили и своју одговорност да сачувају начела садржана у том документу.

Од 1863. године, па све до недељног закона, прави протестантски рог (адвентизам) одвраћао се од својих темељних истина које је Бог утврдио кроз службу Вилијама Милера.

Благослови које је Бог даровао адвентизму одвратили су срца грађана и вођа од њихове одговорности да штите начела која су произвела духовно богатство у којем су почели да уживају, и заборавили су сврху пионира у обликовању поруке представљене на две свете карте, која је била намењена да утврди пророчко богатство које су били дужни да чувају и објављују.

Када је Господ ступио у савез са древним Израелом на гори Синају, дао је две свете плоче које су садржавале Његових десет закона, и које су требало да буду симбол Његовог савезног односа са Његовим народом. Када је установио годишње празнике, одредио је да на Педесетницу треба да буде принесен принос од два хлеба, који су требало да буду подигнути. Обртани принос од два хлеба био је једини принос у храмској служби који је у својој припреми требало да садржи квасац (симбол људског греха, злобе, покварености и лицемерја).

Ваше хвалисање није добро. Не знате ли да мало квасца укисели све тесто? Очистите, дакле, стари квасац, да budete ново тесто, као што сте бесквасни. Јер и Христос, пасха наша, жртвован је за нас. Зато да празнујемо, не са старим квасцем, нити са квасцем злобе и пакости, него са бесквасним хлебовима искрености и истине. 1. Коринћанима 5:6–8.

У међувремену, када се сабрало безбројно мноштво народа, тако да су газили једни преко других, он поче најпре говорити својим ученицима: Чувајте се квасца фарисејског, који је лицемерје. Лука 12:1.

Два таласна хлеба који су били подигнути као принос таласања, били су симбол знака сто четрдесет и четири хиљаде, који су, иако грешници, силом Божјом очистили свој квасац злобе, покварености и лицемерја. Квасац који је био у хлебовима представљао је људе (грешнике), који су надвладали грех кроз процес очишћења представљен као да су „печени“ огњем пећи гласника завета у трећој глави Малахијиној. Хлебови су такође представљали „хлеб небески“, јер су, када су били принети, имали бити подигнути ка небу као принос таласања.

На Педесетницу, када је дошло испуњење праслике два хлеба која су током година била приношена на празник Педесетнице, Христови ученици отпочели су дело позивања друге групе (другог хлеба) из незнабожачког света. Тада су постојала два хлеба, оба очишћена од греха (квасца).

Две плоче Десет заповести постале су симбол заветног односа древног Израиља, а два хлеба за уздизање представљају заветни однос са раном хришћанском црквом. На почетку историје звери из земље, две свете плоче Авакумове дате су као симбол заветног односа савременог Израиља, правог протестантског рога, као што је свети Устав дат републиканском рогу. Господ сада позива сто четрдесет и четири хиљаде да устану као силна војска, и када то учине, биће уздигнути као жртва уздизања (застава) док буду бачени

у пећ ужарену седам пута јаче.

Та застава представља закон Десет заповести; она такође представља оне који ходе у огњу пећи с живим Хлебом Неба крај себе, као и оне који држе темељна учења симболизована на две свете плоче Авакумове. Сви ти знаци представљени су у два сведока из једанаесте главе Откривења.

Валтасаров суд представља сведочанство против оба рога звери из земље. У време тог суда постојала је једна жена (црква) која је разумела да је Данило једини човек у царству који је могао да препозна и протумачи рукопис на зиду.

И чуо сам за тебе да умеш да дајеш тумачења и да разрешаваш недоумице; сада, ако можеш да прочиташ ово писмо и да ми обзнаниш његово тумачење, бићеш одевен у скерлет, и имаћеш златан ланац око свога врата, и бићеш трећи господар у царству. Тада Данило одговори и рече пред царем: Дарови твоји нека остану теби, и награде своје дај другоме; али ћу ипак прочитати писмо цару и обзнанити му тумачење.

О царе, Бог Свевишњи даде Навуходоносору, оцу твоме, царство и величанство и славу и част. И због величанства које му даде, сви народи, племена и језици дрхтају и страхујући стајаху пред њим: кога је хтео, убијао је; и кога је хтео, остављао је у животу; и кога је хтео, уздизао је; и кога је хтео, понижавао је. Али кад се срце његово узнесе и дух његов отврдну у охолости, би свргнут с царскога престола свога, и слава му би одузета. И би отеран од синова човечјих; и срце његово постаде као у звери, и стан му беше с дивљим магарцима; травом га храњаху као волове, и тело му се квасило росом небеском, док не познаде да Бог Свевишњи влада над царством људским и поставља над њим кога хоће.

И ти, сине његов, Валтазар, ниси понизио срце своје, премда си знао све ово; него си се подигао против Господа небескога; и донели су преда те сасуде дома његова, и ти, и великаши твоји, жене твоје и иноче твоје, пили сте вино из њих; и хвалио си богове од сребра и злата, од бронзе, гвожђа, дрвета и камена, који не виде, нити чују, нити знају; а Бога, у чијој је руци дах твој и чији су сви путеви твоји, ниси прославио. Тада је од њега послан део руке, и ово је писмо написано. А ово је писмо које је написано: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕЛ, УФАРСИН. Ово је значење те речи: МЕНЕ; Бог је избројао царство твоје и свршио га. ТЕКЕЛ; измерен си на теразијама и нашао си се недовољан. ПЕРЕС; царство твоје је раздељено и дато Миђанима и Персијанцима.

Тада Валтазар заповеди, и обукоше Данила у скерлет, и ставише му златан ланац око врата, и објавише за њега да буде трећи господар у царству. Те ноћи би убијен Валтазар, цар халдејски. И Дарије Миђанин преузе царство, имајући око шездесет и две године. Данило 5:16–31.

У време недељног закона у Сједињеним Државама чаша безакоња и чаша времена кушње биће пуне, и за нацију и за отпаднички републикански рог и отпаднички протестантски рог, јер ће Бог „избројати“ (шесто) „царство, и свршити га“. Оба рога, и нација, биће „измерени на теразијама“ (суда који се одвија у светилишту) „и наћи ће се да су лаки“. Сједињене

Државе ће тада бити „раздељене“, када наступе грађански рат и деспотизам, а потом ће бити предате седмом и осмом царству библијског пророштва.

„О Аморејцима Господ је рекао: ‘А у четвртом колену вратиће се овамо; јер безакоње Аморејаца још није навршено.’ Иако је овај народ био упадљив по своме идолопоклонству и покварености, још увек није био напунио чашу свога безакоња, и Бог не би дао заповест за његово потпуно уништење. Народ је требало да види божанску силу пројављену на нарочит начин, да би остао без изговора. Сажаливи Творац био је вољан да подноси њихово безакоње до четвртог колена. Тада, ако се не би видео никакав преокрет набоље, Његови судови имали су да падну на њих.“

„Са непогрешивом тачношћу Бесконачни и даље води рачун са свим народима. Док се Његова милост пружа кроз позиве на покајање, тај рачун ће остати отворен; али када бројке достигну извесну меру коју је Бог одредио, отпочиње служба Његовог гнева. Рачун је закључен. Божанско стрпљење престаје. Нема више залагања милости у њихову корист.“

„Пророк је, гледајући кроз векове, имао ово време пред собом у виђењу. Народи овога доба били су примаоци невиђених милости. Дата су им најизабранија благословења неба, али против њих су записани растућа охолост, лакомство, идолопоклонство, презирање Бога и ниска незахвалност. Они убрзано приводе крају свој рачун с Богом.

„Али оно што ме нагони да дрхтим јесте чињеница да су се они који су имали највећу светлост и предности оскврнули преовлађујућим безакоњем. Под утицајем неправедних око себе, многи, чак и од оних који исповедају истину, охладнели су и бивају ношени снажном струјом зла. Општи презир који се излива на истинску побожност и светост наводи оне који се тесно не повезују с Богом да изгубе страхопоштовање према Његовом закону. Када би следили светлост и из срца слушали истину, овај свети закон био би им још драгоценији онда када је тако презрен и одбачен. Како непоштовање према Божјем закону постаје све очигледније, тако линија разграничења између његових држалаца и света постаје све јаснија. Љубав према божанским прописима расте у једној класи сразмерно томе како презир према њима расте у другој класи.“

„Криза се брзо приближава. Брзо растући бројеви показују да је време Божјег похода готово дошло. Иако нерадо кажњава, ипак ће казнити, и то ускоро. Они који ходе у светлости видеће знаке надлазеће опасности; али не треба да седе у мирној, безбрижној очекиваности пропасти, тешећи се веровањем да ће Бог заклонити свој народ у дан похода. Далеко од тога. Треба да схвате да им је дужност да ревносно раде на спасавању других, гледајући снажном вером на Бога ради помоћи. „Много може усрдна и делотворна молитва праведника.“

„Квасац побожности није у потпуности изгубио своју силу. У време када су опасност и потиштеност цркве највеће, мала дружина која стоји у светлости уздизаће и вапити због гадости које се чине у земљи. Али нарочито ће се њихове молитве уздизати за цркву, јер њени чланови поступају по начину света.

Usrdne molitve ove verne manjine neće biti uzaludne. Kada Gospod izađe kao osvetnik, On će takođe doći kao zaštitnik svih onih koji su sačuvali veru u njenoj čistoti i sebe održali neokaljanima od sveta. U to vreme Bog je obećao da će odbraniti svoje izabrane, koji Mu vape dan i noć, premda ih dugo podnosi.

„Zapovest glasi: ‘Prođi posred grada, posred Jerusalima, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i koji viču zbog svih gadosti što se čine usred njega.’ Ovi koji uzdišu i viču iznosili su reči života; ukoravali su, savetovali i usrdno molili. Neki koji su obeščašćivali Boga pokajali su se i ponizili svoja srca pred Njim. Ali slava Gospodnja bila je odstupila od Izraela; premda su mnogi i dalje nastavljali oblike vere, Njegova sila i prisutnost nedostajale su.“ Testimonies, tom 5, 208–210.

Они који су представљени Данилом док је стајао пред Валтазаром, који познају „Будућност за Америку“, тада ће примити Данилову „скерлетну хаљину“, „огрлицу од злата“, и биће проглашени за „трећег владара у царству“. Скерлет је знак и боја првенца, који примају двоструки део Очевог наследства, који су сто четрдесет и четири хиљаде.

Ово су они који се не оскврнише са женама; јер су девственици. Ово су они који иду за Јагњетом куда год Оно пође. Ови су откупљени од људи, као првенци Богу и Јагњету. Откривење 14,4.

Од два хлеба који се подижу као барјак, првенац је тај (првине), коме се на руку ставља скерлетна нит.

И догоди се, кад је рађала, да један избаци руку; и бабица узе и завеза му око руке скерлетан конац, говорећи: Овај је изашао први. И догоди се, кад повуче натраг своју руку, да, гле, изађе његов брат; и она рече: Како си се пробио? Нека овај продор буде на теби; зато му дадоше име Фарес. А потом изађе његов брат, који је имао скерлетан конац на руци; и њему дадоше име Зара. 1. Мојсијева 38:28–30.

Прво помињање „скерлета“ у Писму јесте када је „Зара“, који је првенац и чије име значи „светлост у успону“, изашао први од близанаца које је Јуда зачео. Мајка, Тамара (која се била подала блуду), била је жена Јудиног покојног, злог сина. Зара, „светлост у успону“, потекао је из племена Јудиног и имао је скерлетну нит на својој руци. „Фарес“ значи пробити се, и он представља оне који се одвајају од папства и излазе из Вавилона за време кризе недељног закона.

„Скарлетна врпца“ беше и знак који је заштитио јерихонску блудницу када је град Јерихон био разрушен.

Ево, кад уђемо у земљу, привежи ову врвцу од скерлетне пређе за прозор кроз који си нас спустила; и приведи к себи у кућу свога оца, и своју матер, и своју браћу, и сав дом оца свога. И биће да ће на свакога који изађе на врата куће твоје на улицу крв његова пасти на главу његову, а ми ћемо бити невини; а за свакога који буде с тобом у кући, крв његова биће на нашој глави, ако се која рука подигне на њега. А ако одаш ову нашу ствар, тада ћемо бити слободни од твоје заклетве којом си нас заклела. А она рече: Нека буде по вашим речима. Потом их отпусти, и они отидоше; а она привеза скерлетну

врвцу за прозор. Исус Навин 2:18–21.

Данилова скерлетна хаљина показује да он тада представља сто четрдесет и четири хиљаде, први од два таласна хлеба који се подижу. Као хлебови, они представљају Хлеб небески, коме је у преторији дат скерлетни огртач на Његовом путу ка распећу. У Валтазаровој гозбеној дворани, која је била праслика преторије где је Исусу дат скерлетни огртач, она се даје онима који разумеју кризу која је непосредно пред нама у „Future for America“.

Тада војници намесникови одведоше Исуса у судницу и сабраше око Њега сву чету војничку. И свукоше Га, и заогрнуше Га скерлетним огртачем. Матеј 27:27, 28.

Хаљина дата онима које представља Данило јесте Христова хаљина праведности, која је бела.

Радужмо се и веселимо се, и подајмо му славу; јер дође свадба Јагњетова, и жена његова припреми себе. И њој би дано да се обуче у свилу танану, чисту и белу; јер свила танана јесте правда светих. Откривење 19:7, 8.

Огртач дат онима који су представљени као Данило јесте и скерлетан и бео, јер су њихове хаљине опране белилом ваљара, од стране ваљара из треће главе Малахијине, када он очишћује синове Левијеве.

Али ко ће поднети дан доласка његова? и ко ће опстати кад се он јави? јер је он као огањ топионичарски, и као лужина белиочева. И седеће као онај који топи и чисти сребро; и очистиће синове Левијеве, и пречистиће их као злато и сребро, да би приносили Господу принос у праведности. Малахија 3:2, 3.

Хаљина је бела, али само зато што је опрана у скерлетној крви Јагњетовој.

И од Исуса Христа, који је верни сведок, и првенац из мртвих, и кнез над царевима земаљским. Њему који нас је заволео, и опрао нас од греха наших у својој сопственој крви, И који нас је учинио царевима и свештеницима Богу и Оцу своме; Њему слава и сила у векове векова. Амин. Откривење 1:5, 6.

Прво помињање златног ланца јесте када је Јосиф постављен за управитеља Египта.

И Фараон рече Јосифу: Видиш, поставих те над свом земљом египатском. И скиде Фараон прстен свој с руке своје и метну га на руку Јосифову, и обуче га у хаљине од танкога лана, и стави златан ланац око врата његова; И учини да се вози у другим колима која имаше; и викаху пред њим: Поклоните се; и постави га за управитеља над свом земљом египатском. И скиде Фараон прстен свој с руке своје и метну га на руку Јосифову, и обуче га у хаљине од танкога лана, и стави златан ланац око врата његова. 1. Мојсијева 41:41–43.

Разлог што је Јосиф био постављен од стране фараона за владара над Египтом био је тај што је Јосиф могао да протумачи фараонов сан о „седам времена“, у вези са разорним дахом „источног ветра“.

И Фараон рече Јосифу: У сну своме, гле, стајаш на обали реке; и, гле, из реке изиђоше седам крава, дебелих и лепих, и пасаху по ливади. И, гле, за њима изиђоше других седам крава, мршавих и веома ружних и худих, какве не видех у свој земљи египатској по ружноћи. И мршаве и ружне краве поједоше првих седам дебелих крава. И кад их поједоше, не би се могло познати да су их појеле; него још беху ружне као и пре. Тада се пробудих. И видех у сну своме, и, гле, седам класова израстоше на једном стаблу, пуни и добри. И, гле, седам класова, сасушених, танких и опаљених источним ветром, изникоше за њима. И танки класови прождреше седам добрих класова. И казах то врачарима, али не беше никога ко би ми то могао казати. А Јосиф рече Фараону: Сан Фараонов један је; Бог је показао Фараону шта намерава да учини. 1. Мојсијева 41:17–25.

Јосиф је протумачио фараонов сан по начелу „ред на ред“, јер је најпре обавестио фараона да су два сна један. Потом је протумачио реч „седам“, која је била повезана са „кравама“ и „класјем“, као симболе. Реч „седам“ у том одломку јесте иста реч која је у Левитској двадесет шест преведена као „седам времена“. Јосиф је протумачио „седам“ као симбол седам година, односно две хиљаде пет стотина и двадесет дана. И Јосиф и Данило тумачили су симбол „седам времена“ из Левитске двадесет шест.

У фараоновом сну, глад је био проузрокован тиме што су класови жита били „сасушени источним ветром“. Ред по ред, како Јосиф то непосредно примењује, „источни ветар“ показује да је ислам тај који производи раздобље глади и економског слома које започиње када Јосиф и Данило добију златну огрлицу, која представља подизање заставе пред светом (Јосифов Египат), и позив другог Божјег стада да изађе из (Даниловог) Вавилона.

Два рога Сједињених Држава представљена су свим силама библијског пророштва које су приказане као две нације. То би обухватило Француску, која се пророчки састоји од Содоме и Египта, као и Израил, који се састојао од северног и јужног царства, а такође и Мидо-Персијско царство. Два рога Мидо-Персије у осмом поглављу књиге пророка Данила показују да један од рогова тог царства израста последњи.

Тада подигох очи своје, и видех, и гле, стајаше пред реком ован који имаше два рога; и оба рога беху висока, али један беше виши од другога, и виши израсте последњи.
Данило 8:3.

Два рога Мидо-Персије представљају два рога звери из земље, и стога један од рогова звери из земље мора бити виши и појавити се последњи. У време свршетка, 1798. године, започела је владавина звери из земље, а рог протестантизма био је доведен на гору Кармил од стране пророка Илије, представљеног у Вилијаму Милеру. Требало је да дође до надметања које је показало разлику између истинитог пророка и лажног пророка, што је требало да буде остварено у проби на гори Кармил, која се одвијала од 11. августа 1840. до 22. октобра 1844. године.

Милеритски адвентизам је, по промислу, био препознат као истинити пророк, у исто време када су се протестантске деноминације Сједињених Држава вратиле папском Риму и

постале његове кћери. Године 1863, истинити протестантски рог милеритског адвентизма вратио се у исто заједништво са отпадничким протестантизмом, тиме што се вратио истом поквареном методу проучавања Библије као и отпаднички протестантизам, док су отпочели свој постепени рад одбацивања Илијине поруке. У истом временском раздобљу отпочео је Грађански рат у Сједињеним Државама. (Запазите да, када се Свети Дух одбаци, тада други дух преузима власт, а резултат је увек рат.) Народ је тада био дословно, политички и пророчки подељен. Рог републиканизма би, од тог тренутка па надаље, био у све већој борби између двеју главних политичких странака.

Од 1863. године, симбола поделе, јер је та година била само средиште грађанског рата између Севера и Југа, дошло је до појаве две политичке фракције рога републиканства и две фракције протестантског рога, које су се састојале од Демократске и Републиканске странке, те од отпадничких протестаната који светкују недељу и оних који светкују суботу. Двострука подела било ког од тих рогова била је прасликована у Христове дане у садукејима и фарисејима. Једна класа је отворено одбацила начелна оснивачка начела, а друга је тврдила да их подржава, али их је на крају заменила људским предањима и обичајима.

Дана 11. септембра 2001. године, период испитивања иконе звери пророчки је започет, и достиже свој врхунац у недељном закону, или на Валтасаровој пијаној гозби. Недељни закон је жиг који показује да је спој цркве и државе у потпуности развијен. У том тренутку, два рога отпадничког републиканизма и отпадничког протестантизма постају један отпаднички рог, и тада Данило бива учињен трећим рогом, или трећим владарем, или истинским протестантским рогом који излази последњи и виши је, јер је тада подигнут као застава.

Јосиф и Данило представљају исту линију пророштва, јер, ред по ред, сви пророци указују на последње дане. Обојица су препознали „седам времена“ када су то видели. „Источни ветар“ ислама продире испод зида, док они Валтасару и Фараону излажу своје тумачење о томе каква је „Будућност за Америку“. Они су одевени у „скерлетну хаљину“ Христове праведности, која је „бела хаљина“ учињена таквом крвљу Христовом. Они су уздигнути као застава и представљени као круна, или златан ланац, док постају трећи владар који се уздиже више и уздиже се последњи.

Наставићемо са шестом главом Данила у наредном чланку.

„Те последње ноћи безумног лудила, Валтасар и његови велможе допунили су меру своје кривице и кривице халдејског царства. Божја рука, која је до тада задржавала, више није могла да одврати зло које се приближавало. Кроз многе промислитељске захвате, Бог је настојао да их научи страхопоштовању према свом закону. ‘Лечисмо Вавилон,’ објавио је Он о онима чији је суд сада досезао до небеса, ‘али се не исцели.’ Јеремија 51:9. Због чудновате изопачености људског срца, Бог је најзад нашао за потребно да изрекне неопозиву пресуду. Валтасар је морао пасти, а његово царство прећи у друге руке.” Пророци и цареви, 530.